

kommunale Politi med Hensyn til Besjergelse af Tilfælgelser, Stævninger o. s. v., er det i og for sig lidet ønskelig at forøge. Ivertimod maatte man ønske, at man kunde indskrænke Omraadet af disse Forretninger yderligere. Det ansøres saaledes i et Andragende fra Politimesteren i nordre Birk om Forjergelse af Politistyrken i Birket som en af de Grunde, der kræve Politistyrkens Forjergelse, at man ikke tilskuffelig hurtigt har kunnet besjerge Tilfælgelser, Stævninger o. s. v. for de forskjellige Autoriteter. Det svækker Politiets Handlekraft paa en lidet ønskelig Maade og spreder Kræfterne, saa der er ogsaa af den Grund ingen Anledning til at ønske den Forandring indført, som her er foreslaaet. Hvad angaar Statskassens Stilling med Hensyn til Udgiftens Størrelse, da vil Udgiften aabenbart blive betydelig større, og da Rigsdagen dog er meget tilbøjelig til at tage økonomiske Hensyn, skulde det være underligt, om man ikke vilde foretrække at yde et Tilskud til Frederiksberg Kommune til dette Diemed, et Tilskud, som kunde være ganske betydelig mindre end det, der vistnok vilde blive Tale om, naar Posten skulde opføres paa Finantsloven med det Grundlag, som her er givet i Lovforslaget. Det skulde saameget mere undre mig, om man ikke vilde foretrække at give Frederiksberg et Tilskud, som der jo allerede til samme Diemed ydes et Bidrag af Statskassen til Kjøbenhavn, og som det dog vistnok ikke er uden Præcedens, at der ogsaa til andre Diemed ydes kommunale Institutioner Bidrag af Statskassen. Jeg skulde tiltræde det Ønske, som blev udtalt af den første ærede Læser, om der ikke var Anledning til at høre de nærmest staaende Autoriteter, navnlig Frederiksberg Kommunalbestyrelse, og jeg skulde antage, at Frederiksberg Kommunalbestyrelse ved en Overveelse af det, der vilde tabes for de Børnepligtige og maasse ogsaa for Kommunen i økonomisk Henseende, vilde foretrække fremdeles at bære den i og for sig ringe Udgift, naar man ved Siden deraf har Erfaring for, at de Forretninger, der høre hen til den Institution, der er Tale om, ere blevene fortrinlig besjergede.

Justitsministeren: Jeg har ikke Noget imod, at man — det kan jo let ske under en eller anden Form — hører Frederiksberg Kommune, om den ønsker, at det skal forblive ved den nuværende Tingenes Tilstand. Kun det tror jeg, at man kan slaa fast, at der ikke kan være Tale om Tilskud fra Statskassen til Frederiksberg Kommune, for at Kommunen selv kan besjerge Lægsmandsforretningerne; thi jeg ser ikke rettere, end at lignende Krav saa med samme Føje kunde fremføres fra andre Kommuner, hvor disse Lægsmandsforretninger forvolde Besvær. Hvad iøvrigt angaar det, at endel Tilfælgelser og deslige følge med disse Forretninger, kan jeg ikke sige Andet, end hvad jeg allerede har udtalt før, at

det er et Pengepørgsmaal. Vil man bevilge noget rigeligere Kontorhold, er der Intet i veien for, at Udskrivningskontoret kan paatage sig disse Tilfælgelsers Besjergelse. Det er iøvrigt ubehageligt nok for Politiet at være belejret med Tilfælgelser, Stævninger, Forkyndelser o. s. v., ikke blot i Udskrivningsager, men ogsaa i andre Sager — det er sandt — men jeg indser ikke, hvorledes det kan undgaaes, at ogsaa denne Tilvægt til Politiets Forretninger jevnlig vil medføre Nødvendigheden af at skrive til en Forjergelse af Politiet. I disse Distrikter, hvor Befolkningen er i saa stærk Tilvægt, er det, saavidt jeg skjønner, en ganske uundgaaelig Ting. Det hører til de Ting, man ikke kan stryge. Tilfælgelser, Stævninger o. s. v. ere Noget, der maa foregaa.

Fallesen: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg vil gjøre. Dette Lovforslag vilde lettest kunne gennemføres — jeg vil ikke sige, det er let at gjøre det, men det vilde blive realiseret — naar man indlemmede Frederiksberg i Kjøbenhavn, hvilket jo var det Naturligste og Simpleste; det sker jo med saadanne omlygende Byer i hele den øvrige Verden. Det, at have en stor Hovedstad, har en stor, meget stor Betydning, baade indadtil og udadtil; jo flere Kræfter, der ere samlede paa det samme Rum, under samme Administration, under samme Forhold i det hele taget, jo mere udvikles alle gode Sænder. Det er altsaa i Civilisationens ubetingede Interesse, at Hovedstaden er stor, naar den iøvrigt har saadanne Betingelser, at den kan være Centrum for en stor Byes Liv. Jeg synes, det er besynderligt, at denne Kommune, formentlig fordi der er Enkelte, der finde en vis Behag i at regjere den, ikke bliver indlemmet i Kjøbenhavn. Jeg synes, at dette var det Simpleste og Naturligste baade med Hensyn til Politi og mange andre Ting, og saa vilde denne lille Lov være overflødig, hvis en saadan Indlemmelse var sket. Jeg tillader mig ganske en passant at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, om ikke en saadan maatte kunne ske i en ikke for uhyre lang Fremtid.

Schlegel: Jeg vil blot i Anledning af denne lille Lov, der forhandles her, bemærke, at naar det her er fremhævet, at det vilde være heldigere for de Børnepligtige paa Frederiksberg, at Lægsmanden bor paa Frederiksberg, end at han bor ved Holmens Kanal, ser jeg ikke, hvorledes Anterne over den foreslaaede Ordning kunne afhjælpes ved, at Frederiksberg bliver lagt ind under Kjøbenhavn. For Næsten er den sidste ærede Læser (Fallesen) vistnok ikke fjendt rigtig med de kommunale Forhold, som findes ikke blot heri Landet, men ogsaa i andre Lande; han er maasse uvidende om, at den By, som er den største i Verden, nemlig London, er ikke een Kommune, men bestaar af en hel Del forskellige Kommuner.